

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 1.10.2008
COM(2008) 602 окончателен

2008/0191 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО по отношение на банки —
филиали на централни институции, определени елементи на собствения капитал,
големи експозиции, надзорна уредба и управление при кризи**

{SEC(2008) 2532}

{SEC(2008) 2533}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Ключов фактор за насърчаването на конкурентоспособността на европейската икономика и за намаляването на капиталовите разходи на бизнеса е единен финансов пазар в ЕС. Планът за действие в областта на финансовите услуги (1999—2005 г.) имаше за задача да положи основите на стабилен финансов пазар в ЕС чрез преследването на три стратегически цели:

- осигуряване на единен пазар за финансовите услуги на едро;
- отворени и сигурни пазари на финансови услуги на дребно, както и
- модернизиране на пруденциалните правила и надзора.

В този контекст, въз основа на споразумението „Базел II” между Г-10, през юни 2006 г. беше приета нова регулаторна рамка за капиталовите изисквания, а именно Директива за капиталовите изисквания (ДКИ); тук се включват Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО. Първостепенната цел на настоящото предложение е да гарантира, че ефективността на Директивата за капиталовите изисквания не е нарушена. Преразглеждането е свързано с:

- преразглеждане на правилата, наследени от предходни директиви, като например режимът на големи експозиции и дерогациите от пруденциалните изисквания по отношение на банковите мрежи;
- установяване на принципи и правила, които още не са уредени формално на равнище ЕС, като например третирането на хибридни капиталови инструменти като част от първоначалния собствен капитал;
- уточняване на надзорната рамка при управлението на кризи и създаване на колегии за засилване на ефикасността и ефективността на надзора.

Преразглеждането на някои други области бе предизвикано от започналите през 2007 г. сътресения на финансовия пазар и има за цел да гарантира адекватната защита на интересите на кредиторите и цялостната финансова стабилност.

Установените по време на етапа на транспониране на ДКИ несъответствия трябва да бъдат отстранени, за да се гарантира, че ефективността на основните цели на ДКИ не е пренебрегната. Повечето от тях са от техническо естество и са покрити от отделни мерки в рамките на процедурата по комитология.

2. КОНСУЛТАЦИЯ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

От 16 април до 17 юни 2008 г. беше проведено отворено допитване по Интернет. Комисията получи 118 отговора. Всички отговори, с изключение на обявените за поверителни от респондентите, са на разположение на следния електронен адрес:

http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/cross-sector_issues&vm=detailed&sb=Title

Три теми бяха повдигнати от множество респонденти и поради това са разгледани отделно.

2.1. Големи междубанкови експозиции

Комисията счита, че междубанковите експозиции не са защитени от риск и следва да се управляват разумно. Комисията предлага таванът на междубанковите експозиции да се фиксира на по-високата от двете стойности: 25% от собствения капитал или минимален размер от 150 млн. EUR.

2.2. Капиталови изисквания за секюритизация

В консултационния документ се съдържаха изискването инициаторите (на английски език „originators“), да държат известен процент капитал за целите на секюритизираните от тях експозиции. Като резултат от допитването понастоящем се предлага въпросните инициатори и спонсори (на английски език „sponsors“) да бъдат задължени да запазят част от риска, а инвеститорите да гарантират, че това изискване се съблюдава. Предвид получените при по-нататъшно обществено допитване отговори, Комисията поддържа становището си за необходимостта от мярката за надлежно старание и прецизност във връзка с бизнес модела „прехвърляне на кредитния риск чрез емитиране на ценни книжа“ (на английски език: „originate to distribute“).

2.3. Колегиуми на надзорни органи

В консултационния документ се посочи необходимостта от създаването на „колегиуми“ от надзорни органи за всички трансгранични банки и се изиска участващите в тези колегиуми надзорни органи да обсъдят и вземат решение по конкретни въпроси с необвързващ механизъм за медиация посредством Комитета на европейските банкови надзорници (КЕБН), без да се изменя разпределението на отговорностите между надзорните органи на държавата на произход и приемащата държава.

Повечето заинтересовани страни оцениха предложението като незадоволително поради различни причини.

С оглед осъществяването на надзор на банките е изключително важно колегиумите да работят ефективно и ефикасно. Следователно, Комисията счита, че засиленият информационен поток следва да бъде подкрепен с евентуално решение във връзка с два ключови аспекта от компетентията на консолидиращия надзорен орган (стълб 2: капиталови изисквания и изисквания във връзка с отчетността).

2.4. Експертиза

Между 2005 и 2007 г. Комисията отправи към КЕБН няколко молби за становище във връзка с хибридните капиталови инструменти и големите експозиции. По отношение на първите, КЕБН предложи условия, които всеки хибриден инструмент е необходимо да удовлетвори, за да се счете за кореспондиращ на понятието „капитал от първи ред“ (на английски език: „Tier 1 capital“) в ЕС. Колкото до големите експозиции, КЕБН направи предложения във връзка с определенията, приложното поле на режима на големи експозиции, лимитите на експозициите и изчисляването на стойността на дадена

експозиция. В голямата си част принципите, изложени от експертите в отговорите им, бяха взети под внимание. Становището на КЕБН е достъпно на следния електронен адрес:

<http://www.e-ebs.org/Advice/advice.htm>

Службите на Комисията създадоха и работна група с номинирани от Европейския банков комитет членове, която през 2007 и 2008 г. проведе заседания с продължителност повече от девет дни. На заседанието си на 20 юни 2008 г. Европейският банков комитет изготви проект на това предложение.

3. ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Докладът относно оценката на въздействието е достъпен на следния електронен адрес:

http://ec.europa.eu/internal_market/bank/regcapital/index_en.htm#capitalrequire

Като цяло бяха оценени повече от 60 варианта на политика. Следното обобщение описва предпочетените варианти на политика за всяка една от областите, обхванати от оценката на въздействието, както и очакваното им въздействие върху най-значимите заинтересовани страни.

3.1. Големи експозиции

За най-ефективен се счита изменен предпазен режим, базиран върху лимити, тъй като той е специално разработен, за да преодолее откритите в настоящия режим недостатъци. Освен това разпределението на разходи и ползи между основните заинтересовани страни при този вариант е най-устойчиво. Един по-хармонизиран режим с по-тясна съгласуваност с режима във връзка с платежоспособността би трябвало да намали разходите на банковия сектор, свързани с административната тежест. Някои видове инвестиционни дружества няма да бъдат обхванати от този режим. Съществено е, че финансовата стабилност ще бъде засилена от сигурността, че максималната експозиция на дадена кредитна институция спрямо трета страна е ограничена.

3.2. Хибридни капиталови инструменти

Обща регулаторна рамка на равнище ЕС би преодоляла недостатъците на настоящата ситуация чрез улесняване на сближаването между държавите-членки и секторите, последователно допринасяйки за по-хармонизирани конкурентни условия в рамките на единния пазар. Ясните разпоредбите на ЕС ще подобрят качеството на капитала от гледна точка на сектора и надзорните органи, едновременно осигурявайки на инвеститорите по-богат избор и по-висока ликвидност.

3.3. Въпроси, засягащи мерките по отношение на държавата на произход/приемащата държава и управлението при кризи

Колегии, обхващащи органи, които упражняват надзор върху организации, принадлежащи към групи и разположени в различни държави-членки, ще преодолеят потенциалните конфликти и припокриването на надзорната дейност. Този процес ще бъде подпомогнат от засилени правомощия на консолидиращия надзорен орган. В

кризисни ситуации основните заинтересовани страни ще бъдат облагодетелствани от засиленото сътрудничество по надзора и по-ясното разпределение на отговорностите. Механизмите за медиация ще гарантират разрешаването на конфликти, докато редовният обмен на информация ще позволи навременното разкриване на финансово напрежение.

3.4. Дерогации за банковите мрежи от определени пруденциални изисквания

Целесъобразно е да бъде „уредена“ ситуацията в държавите-членки, приложили в своите правни уредби след изтичане на срока дерогациите по силата на член 3 от ДКИ. По отношение на другите държави-членки това може да даде възможност за банкови мрежи от ЕС с активи, надхвърлящи 311 млрд. EUR и които представляват над 5 млн. членове, да изпълнят условията за надзорно третиране съгласно този член. Обикновено такива мрежи се състоят от кооперативни банки, макар че обхватът на член 3 не се ограничава само до тях.

3.5. Третиране на предприятия за колективно инвестиране (ПКИ) съгласно вътрешнорейтингов подход

Прилагането на по-целенасочено повишаване на рисковите тегла при стандартизирания подход би довело до надеждно и чувствително към риска алтернативно третиране на ПКИ, при което процентното нарастване на рисковите тегла ще бъде по-ниско за експозициите с добра кредитна оценка и по-високо за тези с по-лоша кредитна оценка или без такава.

3.6. Капиталови изисквания и управление на риска във връзка със секюритизираните позиции

Потенциалните конфликти на интереси в модела „прехвърляне на кредитния риск чрез емитиране на ценни книжа“ ще се преодоляват като инициаторите и спонсорите задържат част от гарантирания от тях риск. Поради тази причина, от инвеститорите ще се изисква да гарантират, че инициаторите и спонсорите задържат значителна част от рисковете и във всички случаи не по-малко от 5 процента, така че както обхванатите от ДКИ инициатори и спонсори, така и необхванатите от нея действително да задържат част от рисковете. По-силна и по-строга рамка по отношение на секюритизацията, включително по-строги изисквания във връзка с надлежното старание, би допринесла за по-отговорно поемане на риск и избягване на повторен разходен катаклизъм, на какъвто бяха подложени инвеститорите и финансовите институции през последните 18 месеца.

4. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Най-подходящият инструмент е директива, изменяща действащите директиви. Предложението е въз основа на член 47, параграф 2 от Договора, който е правното основание за приемането на мерки на Общността, имащи за цел постигането на вътрешния пазар на финансови услуги.

В съответствие с принципите за субсидиарност и пропорционалност, които са формулирани в член 5 от ДЕО, целите на предложеното действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и могат следователно по-добре да

бъдат постигнати от Общността. Неговите разпоредби не надхвърлят необходимото за постигането на набелязаните цели.

Единствено законодателството на Общността е способно да гарантира, че кредитните институции и групите кредитни институции с подразделения в повече от една държава-членка се подчиняват на идентични правила за пруденциален надзор, чрез което се осигуряват справедливи конкурентни условия, избягват се прекомерни разходи за съответствие при трансграничните дейности и по такъв начин се насърчава продължаващо интегриране в рамките на единния пазар. Провежданото на равнище ЕС действие осигурява и висока степен на финансова стабилност в пределите на Съюза.

Предложението не увеличава административната тежест за държавите-членки или икономическите оператори. Напротив — режимът при големи експозиции се опростява, а изискванията във връзка с отчетността се намаляват. Хармонизирането на третирането на хибридните капиталови инструменти също води до опростяване и следователно до намаляване на административната тежест за трансграничните банки.

5. ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма въздействие върху бюджета на Общността.

6. ПОДРОБНО ОБЯСНЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

6.1. Хибриден капитал (глава 2, раздел 1 от Директива 2006/48/ЕО)

Хибридните капиталови инструменти (хибридни инструменти) представляват ценни книжа, притежаващи характеристики както на капиталови, така и на дългови инструменти. Целта на емитиране на такива инструменти е покриване на капиталовите нужди на банките чрез привличане на такива инвеститори, които са готови да поемат по-висок от характерния за продуктите с фиксиран доход риск, но за сметка на това очакват по-висока възвращаемост. Обикновено те са структурирани по начин, който позволява класифицирането им за надзорни цели като „първоначален собствен капитал“.

Липсата на законодателство на равнище ЕС доведе до различаващи се в границите на Съюза критерии за допустимост и граници. Следствие на това съществуват нехармонизирани конкурентни условия и възможност за надзорен арбитраж за банките с дейност в рамките на единния пазар, тъй като разликите в третирането в отделните държави-членки се отразяват на разходите по емитиране на хибридни капиталови инструменти.

6.1.1. Разлика между „основните“ компоненти на собствения капитал на банките и хибридните инструменти, допустими да се считат за част от техния първоначален собствен капитал (член 57, букви а) и ва) от Директива 2006/48/ЕО)

До този момент не е ясно определено как да бъдат назовавани хибридните инструменти, допустими да съставляват част от банковия първоначален собствен капитал („капитал от първи ред“). Предвид факта, че динамичното развитие би превърнало за кратко време един евентуален списък от специфични инструменти в

директивата в архаичен, за определянето на хибридните инструменти, допустими да съставляват част от първоначалния собствен капитал, бяха разработени принципи.

Основният компонент на банковия първоначален собствен капитал включва всички инструменти, които са обхванати от националното определение за собствен (акционерен) капитал, напълно покриват загубите при обичайната дейност и при ликвидация представляват задължение от най-нисък разряд. В частност, тези инструменти би следвало да образуват „последния отбранителен фронт“ за всяка банка при обичайната дейност и ликвидация. В общия случай тези инструменти са обикновени акции и съответни премии, но в по-глобален план такъв е всеки вид инструмент, който не предоставя привилегирани права в случай на отрицателен икономически резултат от дейността.

Някои инструменти обаче като например привилегирани акции, които създават привилегирани права при изплащане на дивидент и при ликвидация, не попадат в този обхват и попадат следователно в категорията на хибридните инструменти.

6.1.2. Критерии за допустимост (член 63а от Директива 2006/48/ЕО)

За да се считат за „първоначален собствен капитал“, хибридните инструменти трябва да са в състояние да покриват загуби, да позволяват отмяна на плащанията при сътресения, да бъдат изцяло подчинени при ликвидация, както и да са постоянно на разположение, за да няма съмнение, че могат да подпомогнат депозантите и другите кредитори при сътресения. Тези критерии бяха одобрени на равнище Г10 и обявени в прессъобщение през 1998 г., но не са били транспонирани в законодателството на ЕС. Счита се, че допустимите инструменти удовлетворяват критерия за постоянност или ако падежът им е с неопределен срок, или ако първоначалният им матуритет е над 30 години. Те могат да бъдат изискуеми и по-рано, но единствено по инициатива на емитента с одобрение в рамките на надзора и ако се заменят с капитал от същия порядък, освен ако надзорният орган не прецени, че съотношението на капиталова адекватност е приемливо. Надзорните органи следва да бъдат оправомощени да преустановят обратното изкупуване на инструменти с фиксиран падеж при заплахата за платежоспособността на банката.

Допустимите инструменти следва също така да позволяват прекратяване на изплащането или обратно изкупуване на задълженията, при условие че са спазени минималните изисквания във връзка със собствения капитал. Допустимите инструменти не са кумулативни, т.е. всяка неизплатена сума се счита за загубена и следователно неплатима и недължима. Все пак би следвало да се разреши алтернативен механизъм за плащане „в натура“ (т.е. посредством издаването на нови акции) при стриктни условия, определени от надзорните органи (като съответните разходи се понасят от акционерите чрез намаляване на техния дял).

Допустимите инструменти следва да покриват загубите при ликвидация, като същевременно помагат на институцията да продължава обичайната си дейност; те не би трябвало и да възпрепятстват рекапитализирането на емитента. Хибридните инструменти, следователно, са първостепенни по отношение на капитала, формиран от обикновени акции, и второстепенни по отношение на хибридните инструменти, включени в *допълнителния* собствен капитал на банката.

6.1.3. Количествени лимити (член 66 от Директива 2006/48/ЕО)

Банките и инвестиционните дружества следва да не разчитат прекомерно на хибридните капиталови инструменти в ущърб на посочените в член 57, буква а) „основни” компоненти. За тази цел Комисията предлага структура на лимитите, която предвижда различни категории.

Главният разграничителен критерии между категориите — конвертируемостта на хибридните инструменти при необходимост, предоставя стимул за разгръщането на такива хибридни инструменти, които водят до по-високо качество на капитала при кризи (т.е. чрез по-голям дял на основния компонент в собствения капитал). При изключителни обстоятелства надзорните органи могат временно да премахнат лимитите.

Най-нискоразредните инструменти на една кредитна институция, за които по националното законодателство няма собственик или акционер, каквито са например удостоверенията за членство, издавани от някои кооперативни банки, следва да бъдат считани за конвертируеми хибридни инструменти доколкото съответният капитал е бил платен и се нарежда след всички останали задължения.

6.1.4. Преходни разпоредби (член 154, параграфи 8 и 9 от Директива 2006/48/ЕО)

Комисията отчита важността на хибридните инструменти като главен източник за финансиране, както и необходимостта да се ограничи въздействието на новия регламент. За тази цел в предложението се предвижда дружествата, които не съблюдават новия набор количествени лимити, да постигнат постепенно съответствие с новите правила в рамките на период от 30 години.

6.1.5. Разпоредби във връзка с оповестяването (приложение XII, част 2, точка 3, букви а) и б) от Директива 2006/48/ЕО)

В резултат на определянето на критерии за допустимост на хибридните капиталови инструменти като компонент на първоначалния собствен капитал е необходимо приложение XII да бъде съответно изменено. Тези изменения ще бъдат включени в настоящото предложение. Банките са задължени да оповестяват специфична информация за хибридните инструменти, особено за допустимите, единствено в рамките на преходния период.

6.2. Големи експозиции

Настоящите разпоредби на ДКИ се основават на общото допускане, че банките разпростират експозициите си върху своите клиенти. Въпреки това обаче институциите все пак биха могли да имат експозиция към индивидуален клиент или група свързани клиенти. В извънредни ситуации това може да доведе до загуба на цялата експозиция или част от нея. Целта на режима по отношение на големите експозиции е да се предпазят институциите от реализиране на непропорционално големи загуби в резултат на неизпълнение от страна на индивидуален клиент (или група от свързани клиенти) поради настъпването на непредвидени обстоятелства. Във връзка с този въпрос, през

1987 г. Комисията отправи препоръка¹, последвана през 1992 г. от директива². Предвид ограничения брой и същественост на внесените в момента на приемането на ДКИ изменения, режимът по отношение на големите експозиции не е бил преразглеждан от 16 години. Признавайки този факт, в член 119 от Директива 2006/48/ЕО и член 28, параграф 3 от Директива 2006/49/ЕО се изисква на Европейския парламент и Съвета да бъде представен по-задълбочен преглед на съществуващите изисквания „заедно с евентуални подходящи предложения”.

В настоящите разпоредби на ДКИ се наблюдават следните недостатъци: високи разходи за сектора, включително прекомерни разходи за съответствие за някои типове инвестиционни дружества, липса на яснота и хармонизирани конкурентни условия. Освен това, настоящият режим не се справя ефективно с несъвършенствата на пазара по отношение на някои видове експозиции (напр. към институции), което води до по-голяма тежест за данъкоплатците и липса на ефективност на капитала. Тези недостатъци са преодолени, като в границите на възможното се премахва националните прерогативи, някои видове инвестиционни дружества се освобождават от режима, прилаганите методи се съгласуват по-тясно с тези, прилагани при режима по отношение на капиталовата адекватност, засилва се правната сигурност чрез по-ясни определения и се адаптира третирането на някои видове експозиции (напр. към институции).

6.2.1. Определения (член 4, точка 45 и член 106 от Директива 2006/48/ЕО)

По отношение на даденото в член 4 определение на понятието „свързани клиенти”, до този момент, за определяне на това дали дадено дружество би могло да има затруднения при погасяването на задълженията си поради финансовите проблеми на друго дружество, надзорните органи се бяха съсредоточили само върху аспекта, свързан с активите на въпросните дружества. Развитието на пазара в последно време показва, че две или повече дружества могат да бъдат финансово взаимозависими (и да крият значителни рискове), тъй като се финансират от един и същ източник. В резултат на това, настоящото предложение отчита не само рисковете, произтичащи от дейността и активите на две дружества, а и тези, свързани с пасивите или източниците на финансиране.

6.2.2. Опростяване на режима на големи експозиции (глава 2, раздел 5 от Директива 2006/48/ЕО)

Изискванията на член 110 във връзка с отчетността бяха опростени и хармонизирани. Тези изисквания представляваха едно от главните оплаквания на сектора срещу текущия режим. Беше премахнато изискването за междинно отчитане, като от институциите, които използват вътрешнорейтинговия подход, се изисква да отчитат своите 20 най-големи, неосвободени от режима експозиции на консолидирана основа.

Понастоящем съществуват различни лимити за големите експозиции. Тази структура се опростява в член 111, като се предвижда единен лимит от 25 %.

¹ Препоръка 87/62/ЕИО относно наблюдението и контрола на големите експозиции на кредитните институции.

² Директива 92/121/ЕИО относно наблюдението и контрола на големите експозиции на кредитните институции.

Списъкът от изключения в член 113 е понастоящем дълъг и създава значителни разлики между отделните държави-членки, както и нехармонизирани конкурентни условия. Единствените изключения, които се запазват, са експозициите — характерни за кооперативните банки — към държавни структури, както и към регионалните и местни органи на властта, вътрешногруповите експозиции, при условие че са освободени по силата на режима по отношение на платежоспособността, секюритизираните от определени обезпечения експозиции, както и тези, произтичащи от неизползвани кредитни инструменти, при условие че действително използваният кредитен инструмент не превишава определения лимит.

Използването понастоящем на различни методи на изчисление и намаляване на риска не постигна увеличаване на прозрачността на резултатите, които подлежат на оценка от страна на финансовите дружества и техните надзорни органи. В членове 114, 115 и 117 методите са направени по-ясни и са съгласувани доколкото е възможно с тези, прилагани при режима по отношение на капиталовата адекватност. С оглед увеличаване на гъвкавостта на дружествата, прерогативите, с които понастоящем се ползват националните власти за прилагане на съответните методи, бяха преобразувани във възможност за самите институции.

6.2.3. Междубанкови експозиции (член 111 от Директива 2006/48/ЕО)

Междубанковите експозиции крият значителен риск, тъй като, въпреки че са регулирани, банките могат да фалират. Фалитът на една институция може да доведе до фалит на други, с опасност да бъде породена криза на самата система. За тази цел големите междубанкови експозиции налагат изключително предпазливо управление. Поради факта, че една травматична загуба от експозиция към дадена институция може да бъде толкова дълбока, колкото и причинената от всяка друга експозиция, Комисията заключи, че действащият понастоящем режим, основан на сложен микс от рискови тегла и диференциация по отношение на матуритета, не притежава необходимата степен на предпазливост. В този контекст Комисията, след като анализира разходите и ползите при няколко действащи регулаторни подхода, заключи, че е уместно междубанковите експозиции, независимо от матуритета им, да бъдат третираны като всички останали експозиции. Комисията реагира на конкретни повдигнати въпроси, като предвиди като допълнителна възможност минимален размер от 150 млн. EUR, както и дерогации за банките, функциониращи в мрежи, за спестовните банки при определени условия и за някои видове експозиции във връзка с клирингови сделки и такива по уреждане на задължения (сетълмънт).

6.2.4. Дерогации за някои инвестиционни дружества (член 28 от Директива 2006/49/ЕО)

Понастоящем действащият режим налага на инвестиционните дружества прекомерни разходи за съответствие, без от това да произтичат явни ползи за обществото. Предлага се, следователно, инвестиционните дружества „с ограничен лиценз” и „ограничена дейност” да се ползват с дерогация от режима по отношение на големите експозиции, предвиден в Директива 2006/49/ЕО.

6.3. Разпоредби по отношение на надзора

6.3.1. Обмен на информация и сътрудничество (членове 40, 42а, 42б, 49 и 50 от Директива 2006/48/ЕО)

При изключителни обстоятелства, от особена важност е обменът на информация да протича безпрепятствено и гладко. Поради тази причина се предлага в член 42а правото на информация на надзорните органи на държавата, в която са установени клоновете, съществени от гледна точка на системните рискове, да бъде усъвършенствано, както и да се уточни в членове 49 и 50 правната рамка за предоставяне на информация на финансовите министерства и централните банки.

В член 42а на предложението се определя понятието „клонове, съществени от гледна точка на системните рискове”. Достъпът до съответната информация би бил улеснен, ако надзорните органи на клоновете, съществени от гледна точка на системните рискове, биха участвали в колегиуми на надзорните органи. Решение за участието в зависимост от естеството на въпросите, които се нуждаят от обсъждане, ще бъде взимано от консолидиращия надзорен орган.

С изискването властите да отчитат как решенията им се отразяват на финансовата стабилност в други държави-членки, в член 43, параграф 3 се подчертава европейския аспект на проблема, който присъства в решенията в областта на надзора и който е ключов за поддържане на сътрудничеството между съответните власти.

6.3.2. Колегиуми от надзорни органи (членове 42а, 129 и 131а (нов) от Директива 2006/48/ЕО)

С предлаганите изменения се цели засилването на ефективността и ефикасността на надзора на трансграничните банкови групи, като се изисква:

- създаването на колегиуми от надзорни органи за улесняване на задачата на консолидиращия надзорен орган и надзорните органи на приемащата държава;
- приемането на съвместно решение за двата ключови надзорни аспекта по отношение на надзора на групи (стълб 2 и изисквания във връзка с отчетността), като крайното решение се взема от консолидиращите надзорни органи. Тази мярка е свързана с механизъм за медиация при евентуална липса на съгласие;
- участващите в надзора на групи компетентни органи да прилагат последователно в рамките на дадена банкова група предвидените в директивата пруденциални изисквания.

Консолидиращите надзорни органи ще бъдат задължени да информират КЕБН за действията на колегиумите, насочени към разработването на хармонизирани подходи за всички тях. За органите, които упражняват надзор над трансгранични дружества, които нямат клонове в други държави-членки, но имат клонове, съществени от гледна точка на системните рискове, също ще се изискват колегиуми.

6.4. Технически изменения

6.4.1. Дерогации за кредитни институции, филиали на централен орган (член 3 от Директива 2006/48/ЕО)

В член 3 от Директива 2006/48/ЕО се предлага крайните срокове (датите 15 декември 1977 г. и 15 декември 1979 г.), които ограничават приложението ѝ, да бъдат заличени. Скорошното присъединяване на нови държави-членки подчерта необходимостта от предвиждане на дерогации в този член по отношение на всички държави-членки, а не само по отношение на присъединилите се към ЕС преди три десетилетия.

6.4.2. Капиталови изисквания за инвестиции в предприятия за колективно инвестиране (член 87 от Директива 2006/48/ЕО)

Кредитните институции считат, че капиталовите изисквания за инвестиции в предприятията за колективно инвестиране (ПКИ) като например взаимните фондове, са твърде стриктни при вътрешнорейтинговия подход в случаите, когато банките не могат или не желаят да присъдят вътрешна оценка на експозицията на ПКИ. С предложението капиталовите изисквания за държани от ПКИ активи с по-нисък риск значително се снижават, като обаче се запазват високите капиталови изисквания по отношение на активите, при които рискът е висок или действителният му размер е неизвестен. По такъв начин с тази разпоредба продължава натискът срещу прикриването на неизвестните рискове в банковия баланс зад инвестиции в ПКИ без адекватни капиталови изисквания.

6.4.3. Секюритизиране (нов член 122а от Директива 2006/48/ЕО)

Потенциалните конфликти на интереси в модела „прехвърляне на кредитния риск чрез емитиране на ценни книжа“ следва да се предотвратяват като се гарантира, че и инициаторите, и спонсорите на най-непрозрачните инструменти за прехвърляне на кредитния риск запазват част от прехвърления на инвеститорите риск. Поради тази причина, от инвеститорите ще се изисква да гарантират, че инициаторите и спонсорите задържат значителна част (не по-малко от 5 процента) от рисковете, така че както обхванатите от настоящата директива инициатори и спонсори, така и необхванатите от нея действително да задържат за своя сметка част от рисковете. Това изискване следва да бъде допълнено с условието, инвеститорите да познават в детайли потенциалните рискове и сложните структурни характеристики на това, което купуват. Те трябва и да притежават подробна информация, която да им позволи да взимат обосновани решения.

6.4.4. Кредитен риск към контрагента (приложение III и член 150 от Директива 2006/48/ЕО)

В това приложение се разглеждат подробно методите за изчисляване на капиталовите изисквания по отношение на кредитния риск към контрагента. Целта на предложените технически изменения е да се премахнат някои трудности, установени във фазата на транспониране на ДКИ. Измененията не се отразяват в значителна степен на съдържанието на приложението, а доизясняват прилагането му и го правят по-ефективно.

Бъдещите технически изменения на приложение III следва да бъдат приети посредством процедура по комитология. Понастоящем в изпълнителните правомощия това приложение не е споменато изрично.

6.4.5. Ликвиден риск (приложения V и XI от Директива 2006/48/ЕО)

Протичащата пазарна криза подчерта факта за ключовото значение на ликвидността като елемент на стабилността на банковия сектор.

Предлаганите изменения материализират резултатите от работата на КЕБН и Базелския комитет за банков надзор за разработване на стабилни принципи за управление на ликвидния риск. Предлаганите по отношение на приложение V изменения подчертават необходимостта бордът на директорите да определи подходящо равнище на толерантност по отношение на ликвидния риск. Целта на предлаганите по отношение на приложение XI изменения е да се осигури подходящ стимул за банките по-добре да проучват рисковия си профил по отношение на ликвидността. От националните надзорни органи се изисква да подпомагат дружествата при проучването на рисковия профил по отношение на ликвидността, като не изключва възможността за целите на надзора да се използват до известна степен вътрешни методи.

Предвид значимостта на въведените промени е уместно тези изменения да бъдат включени в настоящото предложение.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за изменение на Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО по отношение на банки — филиали на централни институции, определени елементи на собствения капитал, големи експозиции, надзорна уредба и управление при кризи

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейска общност, и по-специално член 47, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията³,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет⁴,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка⁵,

като взе предвид становището на Комитета на регионите⁶,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора⁷,

като има предвид, че:

- (1) Член 3 от Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции⁸ разрешава на държавите-членки да предвиждат специални надзорни режими по отношение на кредитните институции – постоянни филиали на централен орган от 15 декември 1977 г., при условие че такива режими са били въведени в националното законодателство не по-късно от 15 декември 1979 г. Тези срокове не позволяват на държавите-членки, в частност присъединилите се към ЕС след 1980 г., да въведат идентични режими за подобни филиали, създадени на тяхна територия след тази дата. За осигуряването на еднакви условия на конкуренция за кредитните институции в държавите-членки е следователно уместно посочените в член 3 времеви ограничения да бъдат премахнати. Комитетът на европейските банкови

³ ОВ С, , стр. .

⁴ ОВ С, , стр. .

⁵ ОВ С, , стр. .

⁶ ОВ С, , стр. .

⁷ ОВ С, , стр. .

⁸ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

надзорници следва да предостави необвързващи указания за засилване на сближаването на надзорните практики в това отношение.

- (2) Хибридните капиталови инструменти изпълняват съществена функция в текущото управление на капитала на кредитните институции. Тези инструменти им позволяват да постигнат диверсифицирана капиталова структура и да получат достъп до широк кръг финансови инвеститори. На 28 октомври 1998 г. Базелският комитет за банков надзор прие споразумение за критериите за допустимост и ограниченията за използване на някои видове хибридни капиталови инструменти като първоначален собствен капитал на кредитните институции.
- (3) Следователно е необходимо да се установят критерии, които тези капиталови инструменти трябва да съблюдават, за да могат да бъдат използвани като първоначален собствен капитал на кредитните институции, както и да се приведат разпоредбите на Директива 2006/48/ЕО в съответствие с това споразумение. Измененията на приложение XII към Директива 2006/48/ЕО са пряк резултат от установяването на тези критерии. Критериите за допустимост следва да касаят най-нискоразредните инструменти на една кредитна институция, за които по националното законодателство няма собственик или акционер, каквито са например някои удостоверения за членство, издавани от кооперативните банки, доколкото съответният капитал е бил платен и се нарежда след всички останали задължения.
- (4) За да се избегнат сътресения на пазарите и да се осигури непрекъснатост на всички нива на собствения капитал, би било подходящо да се предвидят конкретни преходни мерки за новия режим по отношение на хибридните капиталови инструменти.
- (5) С оглед засилване на рамката на Общността за управление при кризи е изключително важно компетентните органи ефикасно да координират действията си с други компетентни органи, а при необходимост — и с централните банки. С оглед засилване на ефикасността на пруденциалния надзор над лицензирани в Общността кредитни институции майки и подпомагане на компетентните органи при упражняването на надзор на консолидирана основа над банкови групи, дейностите по надзора следва да бъдат координирани по-ефективно. Необходимо е, следователно, да бъдат създадени Колегиуми на надзорни органи. Създаването на колегиуми не следва да накърнява правата и отговорностите на компетентните органи, както са предвидени в Директива 2006/48/ЕО. Този акт следва да представлява укрепващ координацията инструмент, който да позволява компетентните органи да постигат съгласие по ключовите надзорни задачи. Колегиумите следва да улесняват провеждането на текущ надзор и овладяването на спешни кризисни ситуации. Консолидиращият орган може, в сътрудничество с останалите членове на колегиума, да реши да организира срещи или дейности, които не са от общ интерес и следователно да определи както счете за уместно участието в тях.
- (6) Мандатът на компетентните органи следва да отчита европейското измерение на проблема. Това налага компетентните органи да отчитат ефекта от решенията си върху стабилността на финансовите системи във всички останали държави-членки.

- (7) Компетентните органи следва да могат да участват в колегиуми, създадени за надзор на кредитни институции, чието предприятие майка е установено в трета държава. Комитетът на европейските банкови надзорници следва да предостави, където това е уместно, необвързващи указания и препоръки, за да ускори сближаването на надзорните практики в съответствие с Директива 2006/48/ЕО.
- (8) Недостатъчно добрият обмен на информация между компетентните органи на държавата на установяване и приемащата държава може да окаже неблагоприятно влияние върху финансовата стабилност в приемащите държави-членки. Следователно е уместно да бъде усъвършенствано правото на информация на надзорните органи в приемащата държава, в частност в условията на кризи при клоновете, съществени от гледна точка на системните рискове. За тази цел е необходимо да се даде определение на клоновете, съществени от гледна точка на системните рискове. Компетентните органи следва да предоставят ключовата за осъществяването на мисията на централните банки и финансовите министерства информация, отнасяща се до финансовите кризи.
- (9) Твърде голямата концентрация на експозиции към един клиент или група от свързани клиенти може да доведе до неприемливи загуби. Такава ситуация е неблагоприятна за платежоспособността на кредитната институция. Наблюдението и контролът върху големите експозиции на кредитната институция трябва, следователно, да са неразделна част от надзора върху нея.
- (10) Действащият режим по отношение на големите експозиции датира от 1992 г. Уместно е, следователно, съществуващите изисквания по отношение на големите експозиции, предвидени в Директива 2006/48/ЕО и Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно капиталовата адекватност на кредитните институции⁹, да бъдат изменени.
- (11) Предвид факта, че кредитните институции на вътрешния пазар пряко се конкурират помежду си, основните правила за наблюдение и контрол върху големите експозиции на тези институции следва да бъдат допълнително съгласувани. По отношение на големите експозиции е уместно да се намалят възможностите за действие на държавите-членки, за да се намали административната тежест за държавите-членки.
- (12) При определянето на наличието на групи свързани клиенти и оттам — на експозициите, съставляващи едно цяло от гледна точка на поемания риск, е важно да се отчитат и рисковете, възникващи от общ източник на значително финансиране, предоставен от самата кредитна институция или инвестиционно дружество, нейната/неговата финансова група или свързани страни.
- (13) Въпреки че е желателно изчисляването на размера на експозицията да се основава на използваното за целите на изискванията за минимален собствен капитал, е уместно да се приемат правила за наблюдение на големите експозиции, без да се прибегва до тегла или степени на риска. Освен това, прилаганите механизми за редуциране на кредитния риск в рамките на режима

⁹ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 201.

по отношение на платежоспособността бяха замислени с хипотезата, че кредитният риск е добре диверсифициран. При големите експозиции, при които се касае за риск от концентрация, основан на едно поето задължение, кредитният риск не е диверсифициран. Ефектът от тези механизми следва в такъв случай да бъде предмет на пруденциални предпазни клаузи. В тази връзка е необходимо при големите експозиции да се предвиди ефективно възстановяване на кредитната защита.

- (14) Предвид факта, че загуба от експозиция към кредитна институция или инвестиционно дружество може да бъде толкова сериозна, колкото и загуба от всяка друга експозиция, такива експозиции следва да бъдат третираны и отчитани като всички останали.
- (15) Важно е да се премахне разминаването в интересите на дружествата, които преобразуват заемите в търгуеми ценни книжа и други финансови инструменти (инициатори), и дружествата, които инвестират в тези ценни книжа или инструменти (инвеститори). Необходимо е, следователно, инициаторите да запазват експозиция към риска, свързан с въпросните заеми. По-специално там, където кредитният риск се прехвърля чрез секюритизация, инвеститорите следва да взимат решенията си едва след като получат доказателство за наличието на надлежно старание, за което се нуждаят от съответна информация относно секюритизациите.
- (16) С оглед изясняване на някои разпоредби за целите на постигане на по-силно сближаване на надзорните практики, приложение III към Директива 2006/48/ЕО следва да бъде адаптирано.
- (17) Развитието на пазара в последно време изведе на преден план факта, че управлението на ликвидния риск е ключово условие за стабилността на кредитните институции. С оглед съгласуването на разпоредбите в приложения V и XI към Директива 2006/48/ЕО с работата на КЕБН и Базелския комитет за банков надзор, заложените в тези приложения критерии е необходимо да бъдат подсилени.
- (18) Мерките, необходими за изпълнението на Директива 2006/48/ЕО, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията¹⁰.
- (19) В частност Комисията следва да бъде оправомощена да изменя приложение III към Директива 2006/48/ЕО, за да може да взима предвид динамиката на финансовите пазари, счетоводните стандарти или изисквания, подвластни на европейското законодателство или касаещи сближаването на надзорните практики, както и да променя поради същата причина определяния в член 111, параграф 1 на тази директива процент. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи от Директива 2006/48/ЕО, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.

¹⁰ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

- (20) Доколкото целите на предлаганото действие, а именно въвеждането на правила относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции и техния пруденциален надзор, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки, тъй като това налага хармонизиране на множество различни норми, действащи в правните системи на държавите-членки, и следователно могат да се постигнат по-добре на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 на Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, изложен в горепосочения член, настоящата директива не излиза извън обхвата на необходимото за постигането на тези цели.
- (21) Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2006/48/ЕО

Директива 2006/48/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 3, параграф 1 се изменя, както следва:

а) Уводното изречение в първа алинея се заменя със следното:

„Една или повече кредитни институции, разположени в една и съща държава-членка, които са постоянни филиали на централен орган, който извършва надзор над тях и е учреден в същата държава-членка, могат да бъдат освободени от изискванията по член 7 и член 11, параграф 1, при условие че в националното законодателство е предвидено, че:”

б) Втора и трета алинея се заличават.

2. Член 4 се изменя както следва:

а) Точка 6 се заменя със следния текст:

„6 „институции” за целите на дял V, глава 2, раздели 2, 3 и 5 означава институциите, както са определени в член 3, параграф 1, буква в) от Директива 2006/49/ЕО;”

б) Точка 45, буква б) се изменя, както следва:

„б) две или повече физически или юридически лица, между които няма взаимоотношение на контрол, както е посочено в буква а), но които трябва да се разглеждат като представляващи един общ риск, тъй като са взаимосвързани по такъв начин, че ако едно от тях има финансови проблеми, в частност при финансирането или погасяването на задълженията си, другото или всички останали лица вероятно също ще

имат затруднения при финансирането или погасяването на задълженията си.”

в) Добавя се точка 48:

„48) „консолидиращ надзорен орган” е органът, натоварен с упражняването на надзор на консолидирана основа на кредитни институции майки в ЕС, както и на кредитни институции, контролирани от финансови холдингови дружества майки, учредени в държава-членка на ЕС.”

3. В член 40 се добавя следният параграф 3:

„3. Компетентните органи в дадена държава-членка отчитат потенциалния ефект от решенията си върху стабилността на финансовите системи във всички останали заинтересовани държави-членки и по-специално при изключителни обстоятелства.”

4. Добавя се следният член 42а:

„Член 42а

1. Компетентните органи в приемаща държава-членка могат да поискат от компетентния надзорен орган (там, където е приложим член 129, параграф 1) или от компетентните органи в държавата-членка на учредяване, определен клон на кредитна институция да бъде считан за съществен от гледна точка на системните рискове.

В искането се посочват причините за такова третиране, като се отчита предимно следното:

- а) дали пазарният дял в приемащата държава-членка на съответния клон на кредитна институция надвишава 2 % по отношение на депозитите;
- б) възможното въздействие на временно преустановяване или прекратяване на дейността на кредитната институция върху механизмите на плащане, компенсация и уреждане на задълженията в приемащата държава-членка;
- в) размера и значението на съответния клон по отношение на броя клиенти в контекста на банковата и финансова система на приемащата държава-членка.

Компетентните органи в държавата-членка на учредяване и в приемащата държава-членка, както и консолидиращият надзорен орган (там, където е приложим член 129, параграф 1), полагат всички възможни усилия за постигането на съвместно решение за това кои клонове да бъдат посочени като съществен от гледна точка на системните рискове.

Ако в срок до два месеца от получаването на искането съгласно първа алинея не бъде взето съвместно решение, самите компетентни органи в приемаща държава-членка взимат решение в рамките на допълнителен срок от два месеца за това дали съответният клон е съществен от гледна точка на системните

рискове. При взимането на решение, компетентните органи в приемаща държава-членка отчитат всички изразени от консолидиращия надзорен орган или компетентните органи в държавата-членка на учредяване виждания и уговорки.

Упоменатите в трета и четвърта алинея решения се формулират в документ, съдържащ надлежно обоснованото решение, предават се на съответните компетентни органи, признават се за определящи и се прилагат от компетентните органи в съответните държави-членки.

Считането на даден клон за съществен от гледна точка на системните рискове не накърнява правата и отговорностите на компетентните органи, както са предвидени в настоящата директива.

2. Компетентните органи в държавата-членка на учредяване предоставят на компетентните органи в приемащата държава-членка, където е учреден клонът, съществен от гледна точка на системните рискове, информацията, посочена в член 132, параграф 1, букви в) и г), и изпълняват задачите, посочени в член 129, параграф 1, буква в), в сътрудничество с компетентните органи в приемащата държава-членка.

Ако даден компетентен орган в държавата-членка на учредяване разбере за наличието на спешна кризисна ситуация при кредитна институция, според предвиденото в член 130, параграф 1, той информира за това възможно най-бързо органите, упоменати в член 49, параграф 4 и в член 50.

3. Там, където член 131а не е приложим, компетентните органи, които упражняват надзор върху кредитна институция с клонове, съществени от гледна точка на системните рискове, създават и председателстват в други държави-членки колегиум от надзорни органи, с цел улесняване на сътрудничеството по член 42 и параграф 2 от настоящия член. Създаването и функционирането на колегиума се основава на писмени споразумения, определени от компетентните органи на държавата членка на учредяване след консултация със съответните компетентни органи.”

5. Добавя се следният член 42б:

„Член 42б

1. При изпълнение на задълженията си, компетентните органи отчитат сближаването по отношение на надзорните механизми и практики в приложение на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, приети съгласно настоящата директива. За тази цел държавите-членки изискват от компетентните органи да участват в дейността на Комитета на европейските банкови надзорници и да взимат предвид неговите необвързващи указания и препоръки.

2. От 31 декември 2010 г., на всеки три години Комитетът на европейските банкови надзорници докладва на Съвета, Европейския парламент и Европейската комисия за осъществения напредък към сближаване в областта на надзора.”

6. Член 49 се изменя както следва:

а) в първи параграф буква а) се заменя със следния текст:

„а) централните банки и другите органи със сходна функция в качеството си на власти в областта на паричното предлагане, когато тази информация е нужна за осъществяването на поверената им по закон мисия, включително провеждането на парична политика, надзор на механизмите на плащане и уреждане на задълженията при операциите с ценни книжа, както и поддържането на финансовата стабилност; както и”;

б) добавя се следният параграф:

„При спешна кризисна ситуация, както е упомената в член 130, параграф 1, държавите-членки позволяват на компетентните органи да информират централните банки в Общността, когато тази информация е нужна за осъществяването на поверената им по закон мисия, включително провеждането на парична политика, надзора на механизмите на плащане и уреждане на задълженията при операциите с ценни книжа, както и поддържането на финансовата стабилност.”

7. В член 50 се добавя следният параграф:

„При спешна кризисна ситуация, както е упомената в член 130, параграф 1, държавите-членки позволяват на компетентните органи да информират посочените в първи параграф отдели във всички заинтересовани държави-членки.”

8. Член 57 се изменя както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) капитал по смисъла на член 22 от Директива 86/635/ЕИО доколкото е бил платен, плюс съотносимите към него сметки за премии от емисии на акции, които напълно покрива загубите, възникнали при обичайната дейност, а при фалит или ликвидация по разряд се нарежда след всички останали задължения.”

б) добавя се следната точка ва):

„ва) „други инструменти, освен посочените в буква а), които удовлетворяват условията, посочени в член 63, параграф 2, букви а), в), г) и д) и член 63а;”

9. Първият параграф от член 61 се заменя от следния текст:

„Понятието за собствен капитал, определено в член 57, букви от а) до з), включва максималния брой позиции и суми. Държавите членки могат да решат дали да използват тези позиции или не, както и дали да изваждат други позиции, освен изброените в член 57, букви от и) до с).”

10. В член 63, параграф 2 се добавя следната алинея:

„Инструментите, посочени в член 57, буква ва), удовлетворяват изискванията на букви а), в), г) и д) на настоящия член.”

11. Добавя се следният член 63а:

„Член 63а

"1. „Инструментите, посочени в член 57, буква ва), удовлетворяват изискванията на параграфи от 2 до 5 на настоящия член.

2. Падежът на инструментите е с неопределен срок или първоначалният им матуритет е над 30 години. Тези инструменти могат да съдържат една или повече опции за закупуване по усмотрение на издателя, но не подлежат на обратно изкупуване преди да са изтекли пет години от датата на издаването им. Ако законовите разпоредби или договорните условия, които касаят инструментите, чийто падеж е с неопределен срок предоставят на кредитната институция умерен стимул да ги изкупи обратно, в съответствие с определените от компетентните органи условия, този стимул се появява не по-рано от десет години от датата на издаването им.

Инструментите, чийто падеж има определен или неопределен срок, могат да бъдат изискуеми или изкупени обратно само след предварително съгласие на компетентните органи. Компетентните органи могат да разрешат това, при условие че източникът на инициативата е кредитната институция и нито финансовите условия, нито платежоспособността ѝ не са безпричинно накърнени. Компетентните органи могат да изискат от институциите заменянето на инструментите с елементи от същото или по-добро качество, както е посочено в член 57, буква ва).

Компетентните органи изискват преустановяването на обратното изкупуване на инструменти с фиксиран падеж, ако кредитната институция не съблюдава капиталовите изисквания, както са посочени в член 75.

Компетентните органи могат да разрешат във всеки един момент предсрочното обратно изкупуване на инструменти с падеж с определен или неопределен срок при изменение, непредвидено при самото им издаване, в приложимото данъчно третиране или регулаторна класификация.”

3. Законите разпоредби или договорните условия, които касаят инструмента, позволяват на кредитната институция да анулира при необходимост изплащането на лихви или дивиденди за неопределен срок, на некумулятивна основа.

Въпреки това, кредитната институция анулира такива плащания, ако не съблюдава капиталовите изисквания, както са посочени в член 75.

Компетентните органи могат да изискат анулирането на такива плащания в зависимост от финансовата ситуация и платежоспособността на кредитната институция. Такова анулиране не накърнява правото на кредитната институция да замени изплащането на лихви или дивидент с изплащане под формата на инструмент, според посоченото в член 57, буква а), при условие че всеки такъв

механизъм ѝ позволява да запази финансовите си ресурси. Такава замяна може да бъде предмет на специфични условия, определени от компетентните органи.

4. Законите разпоредби или договорните условия, които касаят инструмента, предвиждат възможността главницата, неизплатените лихви или дивидент да покриват загубите и да не възпрепятстват рекапитализирането на кредитната институция.

5. При фалит или ликвидация на кредитната институция, разрядът на инструментите се нарежда след позициите, посочени в член 63, параграф 2.

6. Комитетът на европейските банкови надзорници изготвя указания за засилване на сближаването на надзорните практики по отношение на инструментите, посочени в параграф 1, и следи за тяхното прилагане. До януари 2012 г. Комисията анализира прилагането на настоящия член и информира за това Европейския парламент и Съвета.”

12. В член 65 параграф 1, буква а) се заменя със следния текст:

„а) всяко малцинствено участие по смисъла на член 21 от Директива 83/349/ЕИО, когато се използва методът на глобална интеграция. Инструментите, посочени в член 57, буква ва), които дават право на малцинствено участие, удовлетворяват изискванията на членове 63а и 6б, както и на член 63, параграф 2, букви а), в), г) и д);”

13. Член 66 се изменя както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Позициите, посочени в член 57, букви от г) до з), подлежат на следните лимити:

а) общата сума на позициите по член 57, букви от г) до з) не може да превишава максималната стойност от 100 % от позициите по букви от а) до ва) минус букви и), й) и к) на въпросния член; както и

б) общата сума на позициите по член 57, букви ж) и з) не може да превишава максималната стойност от 50 % от позициите по букви от а) до ва) минус букви и), й) и к) на въпросния член.”

б) добавя се следният параграф 1а:

„1а. Независимо от параграф 1, общата сума на позициите по член 57, буква ва) подлежи на следните лимити:

а) инструментите, които трябва да бъдат конвертирани при изключителни обстоятелства в позиции, както са посочени в член 57, буква а), в предварително определени граници, като капиталът е бил платен, напълно покрива загубите, възникнали при обичайната дейност, а при фалит или ликвидация по разряд се нарежда след всички останали задължения, не могат общо да надвишават 50 % от позициите по член 57, букви от а) до ва) минус букви и), й) и к);

- б) в границите, както са посочени в буква а) на настоящия параграф, всички останали инструменти не могат да надвишават 35 % от позициите по член 57, букви от а) до ва) минус букви и), й) и к);
- в) в границите, както са посочени в букви а) и б) на настоящия параграф, инструментите с фиксиран падеж, както и всеки друг инструмент, за който законовите разпоредби или договорни условия предвиждат стимул за обратно изкупуване от страна на кредитната институция, не могат общо да надвишават 15 % от позициите по член 57, букви от а) до ва) минус букви и), й) и к).
- г) сумата на позициите, надвишаващи посочените в букви а), б) и в) лимити, са подчинени на лимита, определен в параграф 1.”

в) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Общата стойност на позициите по член 57, букви от л) до с) се изважда наполовина от общата стойност на позициите по член 57, букви от а) до ва) минус букви и), й) и к) и наполовина от общия размер на позициите по член 57, букви от г) до з), след прилагането на лимитите, предвидени в параграф 1 от настоящия член. Доколкото тази половина от общата стойност на позициите в член 57, букви от л) до с) надвишава общата стойност на позициите в член 57, букви от г) до з), превишението следва да се приспадне от общата стойност на позициите в член 57, букви от а) до ва) минус букви и), й) и к). Позициите в член 57, буква с) не се изваждат, ако са включени в изчисленията на размера на рисково претеглените експозиции за целите на член 75, както е указано в приложение IX, част 4.”

г) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Компетентните органи могат да разрешават на кредитните институции да превишават лимитите, предвидени в параграфи 1 и 1а, при временни и изключителни обстоятелства.”

14. Член 87 се изменя както следва:

а) параграф 11 се заменя със следния текст:

„11. Когато експозициите под формата на предприятие за колективно инвестиране (ПКИ) удовлетворяват критериите, изложени в приложение VI, част 1, точки 77 и 78 и кредитната институция е осведомена за всички базисни експозиции на ПКИ, тя следва да използва тези базисни експозиции, за да изчисли размера на рисково претеглените експозиции и размера на очакваните загуби, в съответствие с методите, изложени в настоящия подраздел. параграф 12 се прилага за частта базисни експозиции на ПКИ, за които кредитната институция не е осведомена и не би могла при обичайни обстоятелства да научи.

Когато кредитната институция не удовлетворява условията за използване на , изложените в настоящия подраздел методи по отношение на базисните експозиции на ПКИ или част от тях, размерът на рисково претеглените

експозиции и размерът на очакваните загуби се изчисляват в съответствие със следните подходи:

- а) за експозиции, принадлежащи към класа експозиции, упоменат в член 86, параграф 1, буква д) – подходът, изложен в приложение VII, част 1, точки от 19 до 21.
- б) за всички други базисни експозиции — подходът, изложен в членове от 78 до 83, при условие че се въведат следните изменения:
 - i) за експозиции, произтичащи от претегляне на специфичен риск за експозиции без кредитна оценка или с най-висока степен кредитно качество в рамките на определен клас експозиции, теглото на риска се умножава с фактор 2, но не може да надвишава 1250 %;
 - ii) за всички останали експозиции, теглото на риска се умножава с фактор 1,1 с минимален размер 5 %.”

Ако за целите на буква а) кредитната институция не е в състояние да направи разграничение между между експозиции на частен дялов капитал, на търгуван на борсата капитал и на друг капитал, тя следва да третира съответните експозиции като други капиталови експозиции. Когато такива експозиции, прибавени към преките експозиции на кредитната институция в този клас експозиции, не са съществени по смисъла на член 89, параграф 2, параграф 1 на същия член може да бъде прилаган, при условие че компетентните органи са одобрили това.

- б) Параграф 12, алинея втора се заменя със следния текст:

„Като вариант на описания в първа алинея метод, кредитните институции могат да изчисляват сами или да разчитат на трета страна за изчисляването и отчитането на средните размери на рисково претеглените експозиции, основани на базисните експозиции на ПКИ и изчислени в съответствие с подходите, посочени в букви а) и б) на параграф 11, при условие че верността на изчисленията и отчетите е адекватно осигурена.”

- 15. В член 89 встъпителното изречение в буква г) се заменя със следния текст:

„г) експозициите към централните правителства на държавите-членки и на техните регионални и местни власти, както и административни органи, при условие че:

- 16. Член 106 се изменя както следва:

- а) параграф 2 се заменя със следния текст:

"2. Експозициите не включват следното:

- а) в случай на трансакции във валута, експозиции, произтичащи от обичайното уреждане на задълженията в рамките на 48-те часа, следващи плащането;

- б) в случаите на транзакциите за покупка или продажба на ценни книжа: експозициите, произтичащи от обичайното уреждане на задълженията в рамките на пет работни дни след плащането или доставката на ценните книжа, в зависимост от това кое от двете настъпва по-рано; или
- в) в случаите на извършване на операции по плащания за сметка на клиенти или предоставяне на клиенти на компенсаторни услуги или услуги по уреждане на задълженията, свързани с ценни книжа — забавеното получаване на средствата, както и другите експозиции, произтичащи от дейността на клиента, чийто падеж е на следващия работен ден.”

б) добавя се параграф 3:

„3. За определянето на наличието на групи свързани клиенти във връзка с експозициите, посочени в член 79, параграф 1, букви м), о) и п), когато е налице експозиция към определени базисни активи, кредитната институция оценява схемата и нейните базисни експозиции. За тази цел кредитната институция оценява икономическата субстанция и евентуалните рискове, които крие структурата на транзакцията.”

17. Член 107 се заменя със следния текст:

„Член 107

За целите на изчисляване на стойността на експозициите в съответствие с настоящия раздел, понятието „кредитна институция” също така обхваща всяко частно или публично предприятие, включително неговите клонове, което удовлетворява определението за „кредитна институция” и му е разрешено да упражнява дейност в трета държава.”

18. Член 110 се заменя със следния текст:

„Член 110

1. Кредитната институция предоставя на компетентните органи следната информация за всяка голяма експозиция, включително големите експозиции, за които член 111, параграф 1 не се прилага:

- а) идентичността на клиента или групата свързани клиенти, към които институцията има голяма експозиция;
- б) стойността на експозицията преди отчитане на ефекта от редуциране на кредитния риск, доколкото е възможно;
- в) видът финансирана или нефинансирана кредитна защита, която евентуално е била използвана;
- г) стойността на експозицията след отчитане на ефекта от редуциране на кредитния риск, изчислена за целите на член 111, параграф 1.

Ако кредитна институция подлежи на членове от 84 до 89, нейните 20 най-големи експозиции на консолидирана основа, без големите експозиции, за които член 111, параграф 1 не се прилага, се обявяват на компетентните органи.

2. Държавите-членки изискват информацията да им бъде предоставяна поне два пъти годишно.

3. Държавите-членки изискват от кредитните институции да анализират, доколкото е възможно, експозициите си към емитентите на обезпечения и предоставящите нефинансирана кредитна защита от гледна точка на евентуална концентрация и при необходимост да предприемат действия и да уведомят компетентните органи за всички значими констатации.”

19. Член 111 се изменя както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

"1. След отчитане на ефекта от редуциране на кредитния риск съгласно членове от 112 до 117, кредитната институция не може да има към даден клиент или група свързани клиенти експозиция, чиято стойност надвишава 25 % от собствения ѝ капитал.

Когато този клиент е институция или когато група свързани клиенти включва една или повече институции, тази стойност не може да надвишава по-високата от двете суми: 25 % от собствения капитал на кредитната институция или сумата от 150 млн. EUR, при условие че сумата на стойностите на експозициите, след отчитане на ефекта от редуциране на кредитния риск съгласно членове от 112 до 117, към всички свързани клиенти, които не са институции, не надвишават 25 % от собствения ѝ капитал.

Държавите-членки могат да определят по-ниски лимити от 150 млн. EUR, като уведомяват Комисията за това.”

б) параграфи 2 и 3 се заличават.

в) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Кредитната институция съблюдава при всички случаи определения в параграф 1 лимит. Ако в изключителен случай експозициите надвишат този лимит, стойността на експозицията незабавно се докладва на компетентните власти, които могат, когато обстоятелствата го изискват, да определят на кредитната институция срок за постигане на спазване на лимита.”

20. Член 112 се изменя както следва:

а) параграф 2 се заменя със следния текст:

"2. При спазване на параграф 3, когато съгласно членове от 113 до 117 се позволява признаването на финансирана или нефинансирана кредитна защита, това се осъществява като се спазват изискванията за допустимост и останалите изисквания за минимален капитал, посочени в членове от 90 до 93.”

б) добавя се следният параграф 4:

„4. За целите на настоящия раздел, кредитната институция не отчита обезпечението, посочено в приложение VIII, част 1, точки от 20 до 22, освен ако съгласно член 115 това не е разрешено.”

21. Член 113 се изменя както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заличават.

б) параграф 3 се изменя, както следва:

(i) уводното изречение се заменя със следния текст:

„3. Член 111, параграф 1 не се прилага за следните експозиции:”

ii) букви д) и е) се заменят със следния текст:

„д) активи, съставляващи вземания към регионални правителства и местни власти на държави-членки, когато тези вземания биха получили рисково тегло 0 % съгласно членове от 78 до 83, както и други експозиции към или гарантирани от такива правителства или власти, вземанията към които биха получили рисково тегло 0 % съгласно членове от 78 до 83.

е) експозиции към контрагентите, посочени в член 80, параграф 7 или 8, в случай че биха получили рисково тегло 0 % съгласно членове от 78 до 83; експозициите, които не удовлетворяват тези критерии, независимо дали член 111, параграф 1 се прилага по отношение на тях или не, се третират като експозиции към трета страна.”

iii) буква и) се заменя със следния текст:

„и) експозициите, произтичащи от от неизползвани кредитни инструменти, които в приложение II са класифицирани като нискорискови задбалансови позиции и при условие че с даден клиент или група свързани клиенти е постигнато споразумение, съгласно което инструментът може да бъде използван само, ако е налице доказателство, че това няма да доведе до превишаване на приложимия по силата на член 111, параграф 1 лимит.”

iv) букви от й) до у) се заличават.

в) трета, четвърта и пета алинея се заличават.

г) добавя се следният параграф 4:

"4. Държавите-членки могат напълно или частично да освободят от прилагането на член 111, параграф 1 следните експозиции:

а) покрити облигации, които са обхванати от разпоредбите на приложение VI, част 1, точки 68, 69 и 70;

- б) активи, съставляващи вземания към регионални правителства и местни власти на държави-членки, когато тези вземания биха получили рисково тегло 20 % съгласно членове от 78 до 83, както и други експозиции към или гарантирани от такива правителства или власти, вземанията към които биха получили рисково тегло 20 % съгласно членове от 78 до 83;
- в) независимо от параграф 1, буква е) на настоящия член, експозициите, поети от кредитна институция към своето предприятие-майка, към други дъщерни предприятия на това предприятие-майка или към свои собствени дъщерни предприятия, доколкото тези предприятия са обхванати от надзора на консолидирана основа, на който подлежи самата кредитна институция в съответствие с настоящата директива или с еквивалентни действащи стандарти в трета държава; експозициите, които не удовлетворяват тези критерии, независимо дали член 111, параграф 1 се прилага по отношение на тях или не, се третират като експозиции към трета страна;
- г) активите, представляващи експозиции към или дялове или друг вид участие в регионални или централни кредитни институции, с които кредитиращата кредитна институция е свързана в мрежа в съответствие със законовите или нормативни разпоредби и които съгласно тези разпоредби отговарят за паричните клирингови операции в рамките на мрежата;
- д) активи, съставляващи вземания или други експозиции към кредитни институции на кредитните институции, функциониращи на неконкурентен принцип и предоставящи заеми по силата на законодателни програми или собствения си устав за насърчаването на специфични икономически сектори при наличието на някаква форма на правителствен контрол и рестрикции върху използването на тези заеми, при условие че съответните експозиции произтичат от заемите, които са предоставени на бенефициерите посредством други кредитни институции.
- е) активи, съставляващи вземания или други експозиции към институции, при условие че тези експозиции не са елементи от собствения капитал на съответните институции, дюрацията им приключва не по-късно от следващия работен ден, и ако паричната единица на държавата-членка, която се възползва от тази възможност, не е евро — са изразени в паричната единица на тази държава-членка.”

22. Член 114 се изменя както следва:

- а) параграф 1 се заменя със следния текст:

"1. При спазване на параграф 3, за изчисляването на стойността на експозициите за целите на член 111, параграф 1, кредитната институция може да използва параметъра „напълно коригирана експозиционна стойност“, изчислен съгласно членове от 90 до 93, като отчита редуцирането на кредитния риск, корекциите в променливостта и всякакви несъответствия в падежите (E*)."

б) параграф 2 се изменя, както следва:

i) първа алинея се заменя със следния текст:

„При спазване на параграф 3, на кредитна институция, на която е разрешено да използва собствени оценки на зададени проценти на загуба при неизпълнение и конверсионни фактори за даден клас експозиции съгласно членове от 84 до 89 и която е в състояние да направи по удовлетворителен за компетентните органи начин оценка на ефектите на финансово обезпечение върху техните експозиции отделно от други аспекти, отнасящи се до зададените проценти на загуба при неизпълнение, се позволява да признава тези ефекти при изчислението на стойността на експозициите за целите на член 111, параграф 1.”

ii) четвърта алинея се заменя със следния текст:

„Кредитните институции, на които е разрешено да използват собствени оценки на загубата при неизпълнение и конверсионни коефициенти за даден клас експозиции съгласно членове от 84 до 89, които не изчисляват стойността на своите експозиции като използват метода, посочен в първа алинея, могат да използват разширения метод за финансово обезпечение или подхода, изложен в член 117, параграф 1, буква б), за изчисление на стойността на експозициите.”

в) параграф 3 се изменя, както следва:

(i) първа алинея се заменя със следния текст:

„Дадена кредитна институция, на която е разрешено да използва, при изчисляване на стойността на експозициите за целите на член 111, параграф 1, разширения метод за финансово обезпечение или подхода, изложен в параграф 2, провежда периодични стрес-тестове на техните концентрации на кредитен риск, включително във връзка с реализуемата стойност на всяко прието обезпечение.”

ii) четвърта алинея се заменя със следния текст:

„В случай че такъв стрес-тест покаже по-ниска реализуема стойност на приетото обезпечение от това, за което би било разрешено да бъде взето предвид като подходящо при използването на разширения метод за финансово обезпечение или подхода, изложен в параграф 2, стойността на обезпечението, разрешена да бъде призната при изчисляването на стойността на експозициите за целите на член 111, параграф 1, съответно се намалява.”

iii) в четвърта алинея, буква б) се заменя със следния текст:

„б) политиките и процедурите в случай, че стрес-тестът посочи по-ниска реализуема стойност на обезпечение от отчетената при използването на разширения метод за финансово обезпечение или подхода, изложен в параграф 2; както и”

г) параграф 4 се заличава.

23. Член 115 се заменя със следния текст:

„Член 115

1. За целите на настоящия раздел, кредитната институция може да редуцира стойността на експозицията до 50 % от стойността на съответния имот, ако е удовлетворено поне едно от следните условия:

- а) експозицията е секюритизирана чрез ипотека върху жилищна собственост или с дялове във финландски жилищностроителни дружества, действащи в съответствие с финландския Закон за жилищностроителните дружества от 1991 г. или последващи еквивалентни законодателни актове;
- б) експозицията е свързана с лизингова сделка, при която лизингодателят запазва напълно собствеността си върху жилищната собственост, предмет на лизинга, докато лизингополучателят не упражни опцията си за покупка.

Стойността на собствеността се изчислява по удовлетворяващ компетентните органи начин на базата на строги оценъчни стандарти, постановени в закони, подзаконови или административни разпоредби. Оценката следва да се прави поне веднъж годишно.

„Жилищна собственост” означава жилище, в което собственикът ще живее или което ще отдаде под наем.

2. За целите на настоящия раздел, кредитната институция може да редуцира стойността на експозицията до 50 % от стойността на съответната собственост с търговско предназначение, само ако следните експозиции биха получили 50 % рисково тегло по членове от 78 до 83:

- а) експозиции, обезпечени с ипотеки върху офиси или други помещения с търговско предназначение или с дялове във финландски жилищностроителни дружества, действащи в съответствие с финландския Закон за жилищностроителните дружества от 1991 г. или последващи еквивалентни законодателни актове относно офиси или други помещения с търговско предназначение; или
- б) експозиции, свързани с лизинг на собственост — офиси или други помещения с търговско предназначение.

Собствеността с търговско предназначение трябва да е напълно построена, цялата да е предмет на лизинг, както и да е източник на подходящ приход от отдаване под наем.”

24. Член 116 се заличава.

25. Член 117 се изменя както следва:

- (а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Когато експозиция към даден клиент е гарантирана от трета страна или секюритизирана от издадено от трета страна обезпечение, кредитната институция може:

- а) да третира гарантираната част от експозицията като насочена по-скоро към гаранта, отколкото към клиента, при условие че рисковото тегло на несекюритизираната експозиция към клиента по членове от 78 до 83 е с еквивалентна или по-голяма стойност, отколкото тази на рисковото тегло на несекюритизираната експозиция към гаранта;
- б) да третира частта от експозицията, обезпечена с пазарната стойност на признатото обезпечение като насочена по-скоро към третата страна, отколкото към клиента, при условие че експозицията е секюритизирана от обезпечение и че рисковото тегло на несекюритизираната експозиция към клиента по членове от 78 до 83 е с еквивалентна или по-голяма стойност, отколкото тази на рисковото тегло на секюритизираната част на експозицията.

При несъответствие между матуритета на експозицията и този на защитата, кредитната институция не използва посочения в буква б) подход.

За целите на настоящия раздел, кредитната институция може да използва както разширения метод за финансово обезпечение, така и посоченото в буква б) на първа алинея третиране „само когато за целите на член 75, буква а) е разрешено използването както на разширения метод за финансово обезпечение, така и на опростения метод за финансово обезпечение.”

- б) В параграф 2 въвеждащото изречение се заменя със следния текст:

„Когато кредитната институция прилага параграф 1, буква а):”

- 26. Член 119 се заличава.

- 27. Към глава 2 се добавя следният раздел 7:

„Раздел 7

Експозиция към прехвърлен кредитен риск

Член 122а

1. Когато не е участвала в прякото договаряне, структуриране и документиране на първоначалното споразумение, по силата на което е произтекло дадено задължение или потенциално задължение, кредитната институция е изложена на кредитен риск от задължение, потенциално задължение или съвкупност от задължения или потенциални задължения само ако:

- а) лицата или дружествата, които пряко са договаряли, структурирали и документирали първоначалното споразумение с длъжника или потенциалния длъжник или, когато е уместно,
- б) лицата или дружествата, които управляват и купуват такива задължения или потенциални задължения пряко или непряко от името на кредитната институция

са поели недвусмислено задължение към кредитната институция да поддържат постоянно значителен нетен икономически интерес на стойност във всички случаи не по-малка от 5 процента в позиции в ценни книжа със същия рисков профил, какъвто е този на експозицията на кредитната институция.

2. Параграф 1 не се прилага по отношение на задължения или потенциални задължения, които представляват вземания или условни вземания към или гарантирани от:

- а) централни правителства или централни банки;
- б) институции с 3-та или по-висока степен кредитно качество по приложение VI, част 1, точка 29; както и
- в) международни банки за развитие.

Параграф 1 не се прилага по отношение на синдикираните заеми, нито към суаповете за кредитно неизпълнение, когато тези инструменти не са използвани за структуриране и/или хеджиране на задължение, обхванато от параграф 1.

3. Параграфи 1 и 2 се прилагат по отношение на експозициите, поети от кредитната институция след 1 януари 2011 г. В периоди на обща ликвидна криза на пазара компетентните органи могат да решат временно да преустановят изискванията.

4. Преди да инвестират и при това постоянно, кредитните институции са в състояние да докажат във всеки един момент на компетентните органи за всяка от позициите си по секюритизиране, че познават в детайли и са приложили формалните политики и процедури за анализиране и вписване, в писмен вид:

- а) задължението за инициаторите и спонсорите по силата на параграф 1 да поддържат нетен икономически интерес в секюритизирането и за периода, за който такова е поето;
- б) рисковите параметри на отделната позиция по секюритизиране;
- в) рисковите параметри на експозициите, свързани с позицията по секюритизиране;
- г) репутацията и понесените загуби при предишни секюритизации на инициаторите в съответните класове експозиции, свързани с позицията по секюритизиране;
- д) декларациите от страна на инициаторите и спонсорите за предприетото от тях надлежно старание по отношение на длъжниците и, където е приложимо – по отношение на качеството на експозициите, свързани с позицията по секюритизиране;
- е) където е приложимо — методологията и концептуалната основа за оценка на обезпечението на експозициите, свързани с позицията по

секюритизиране, както и предприетите от инициаторите политики за гарантиране на независимостта на оценителя; както и

- ж) всички структурни елементи на секюритизацията, които могат значително да повлияят на резултата от позицията по секюритизиране на кредитната институция. За тази цел, преди да инвестират и редовно след това, кредитните институции извършват и записват подходящи стрес-тестове, които се провеждат независимо от агенцията (или агенциите) за външна кредитна оценка, която е оценявала секюритизацията, и се основават на цялата полезна информация, предоставена за тази цел от инициатора.

5. Кредитните институции определят формални процедури за постоянен и навременен контрол на информацията, отнасяща се до резултатността на експозициите, свързани с позицията им по секюритизиране. Където е уместно това включва като минимално изискване: вида експозиция, срока, през който експозициите са били държани от инициатора, включително неговия процентен дял, държан по-малко от 2 години, процентния дял на заемите с просрочие 30, 60 и 90 дни, процента на неизпълнение, процента на предсрочни плащания, заемите, по които ипотеките са били сезирани, вида обезпечение и срок на притежаване, честотата на разпределение на кредитни точки или другите мерки във връзка с качеството на кредита в рамките на базисните експозиции, секторна и географска диверсификация, честотата на разпределение на съотношенията заем/стойност в граници, които позволяват да се направи лесно подходящ анализ на чувствителността. Когато самите базисните експозиции представляват позиции по секюритизиране, изискванията за наблюдение и достъп до информация обхващат и експозициите, свързани с тези позиции по секюритизиране. Ако изискванията в параграф 4 и в настоящия параграф не са удовлетворени, по силата на приложение IX, част 4 кредитните институции прилагат по отношение на тези позиции по секюритизиране тегло на риска в размер на 1250 %.

6. В съответствие с изискванията на приложение V, точка 3, към подлежащите на секюритизиране позиции кредитните институции спонсори и инициатори прилагат същите стабилни и добре определени критерии за кредитиране, каквито прилагат и по отношение на експозициите, подлежащи на задържане извън собствения им банков портфейл. За тази цел кредитните институции, спонсори и инициатори, прилагат същите процедури за одобрение и при необходимост — за изменение, подновяване и рефинансиране на кредити. Кредитните институции прилагат и същите стандарти на анализ на участията и/или поетите задължения в секюритизациите, издадени от трети страни, независимо дали тези участия и/или поети задължения трябва да бъдат притежавани в банковия им портфейл или извън него.

7. Кредитните институции спонсори и инициатори информират инвеститорите за степента на задължението си по силата на параграф 1 да поддържат нетен икономически интерес в секюритизирането. Кредитните институции спонсори и инициатори гарантират, че потенциалните инвеститори имат непосредствен достъп до всички значими полезни данни във връзка с качеството на кредита и резултата от отделните базисни експозиции, паричните потоци и обезпеченията, секюритизираща дадена експозиция, както и необходимата информация за провеждането на всеобхватни и добре документирани стрес-

тестове във връзка с паричните потоци и обезпеченията, секюритизиращи базисните експозиции. Когато тези изисквания, както и изискванията в параграф 6, не са удовлетворени, кредитната институция инициатор не прилага член 95, параграф 1, като тя не изключва секюритизираните експозиции при изчисляването на капиталовите изисквания по силата на настоящата директива.

8. Параграфи от 4 до 7 се прилагат по отношение на секюритизациите, издадени от датата на влизане в сила на настоящата директива, както и по отношение на съществуващите секюритизации в случай на прибавяне на нови базисни експозиции или тяхна замяна след тази дата.

9. Компетентните органи обявяват публично поне веднъж годишно:

- a) приетите за контролиране на съблюдаването на параграфи от 1 до 7 методологии;
- б) описание и броя на предприятиите през последните 12 месеца мерки за контролиране на съблюдаването на параграфи от 1 до 7; както и
- в) броя и обобщено описание на случаите на несъблюдаване на параграфи от 1 до 7 през последните 12 месеца;

Това изискване е в съответствие с разпоредбите на член 144, втора алинея.

10. Комитетът на европейските банкови надзорници докладва годишно на Комисията за съблюдаването на настоящия член от страна на компетентните органи. Не по-късно от декември 2014 г. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета за прилагането и ефективността на настоящия член в светлината на динамиката на пазара.”

28. Член 129 се изменя както следва:

a) параграф 1 се изменя, както следва:

i) буква б) се заменя със следния текст:

„б) планирането и координирането на надзорните действия в рамките на обичайната дейност, включително във връзка с посочените в членове 123, 124, 136, в глава 5 и в приложение V дейности, в сътрудничество със съответните компетентни органи;”

ii) добавя се следната буква в):

„в) планирането и координирането на надзорните действия в сътрудничество със съответните компетентни органи, а при необходимост – и с централните банки, в подготовката за и по време на спешни кризисни ситуации, включително неблагоприятно развитие на положението с кредитните институции или финансовите пазари.

планирането и координирането на надзорните действия, посочени в буква в), включва изключителните мерки, посочени в член 132, параграф 3,

буква б), изготвянето на съвместни оценки, въвеждането на планове при непредвидени ситуации и информирание на обществеността.”

б) добавя се следният параграф 3:

"3. Консолидиращият надзорен орган и компетентните органи, натоварени с надзора на клоновете на кредитна институция майка от ЕС или на финансово холдингово дружество, учредено в държава-членка на ЕС, полагат всички възможни усилия за постигането на съвместно решение:

- а) по прилагането на членове 123 и 124 за определяне на адекватността на консолидираното равнище на собствения капитал на дружеството по отношение на финансовото му състояние и рисков профил и оттам – на изискуемото равнище на собствения капитал за прилагането на член 136, параграф 2 към всяка структура в рамките на банковата група, както и на консолидирана основа;
- б) по отношение на унификацията на форматите, регулярността и датите на докладване, за да бъде прилаган член 74, параграф 2 към всички структури в рамките на банковата група.

За целите на буква а), съвместното решение се постига в рамките на шестмесечен срок от датата, на която, в съответствие с членове 123 и 124, консолидиращият орган предоставя на другите съответни компетентни органи доклад, съдържащ оценка на риска на групата.

За целите на буква б), съвместното решение се постига до 30 юни 2011 г.

Посоченото в първа алинея съвместно решение се формулира в документ, съдържащ надлежно обоснованото решение, което консолидиращият надзорен орган предава на кредитната институция майка от ЕС. В случай на несъгласие, по искане от всеки един от останалите съответни компетентни органи, консолидиращият надзорен орган се обръща за консултация към Комитета на Европейските банкови надзорници. Консолидиращият надзорен орган може да се обръща за консултация към Комитета на Европейските банкови надзорници по своя собствена инициатива.

При липсата на такова съвместно решение между компетентните органи в рамките на шест месеца, консолидиращият надзорен орган взема самостоятелно решение по прилагането на член 74, параграф 2, член 123, член 124 и член 136, параграф 2. Решението се формулира в документ, съдържащ надлежно обосновано решение и взема предвид вижданията и уговорките на другите компетентни власти, изразени през шестмесечния период. Консолидиращият надзорен орган предоставя решението на останалите компетентни органи.

Консолидиращият надзорен орган взема предвид становището на Комитета на Европейските банкови надзорници и обяснява причината за всяко значително отклонение от него.

Съвместното решение, посочено в първа алинея, както и решението, посочено в шеста алинея, се признават за определящи и се прилагат от компетентните власти в съответната държава-членка.”

29. В член 130 параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Когато възникне спешна кризисна ситуации, включително неблагоприятно развитие на конюнктурата на финансовите пазари, която би могла да застраши стабилността на финансовата система в някоя държава-членка, в която законно упражняват дейност филиали на група или са учредени посочените в член 42а клонове, съществени от гледна точка на системните рискове, консолидиращият надзорен орган, в съответствие с разпоредбите в глава 1, раздел 2, информира за това възможно най-бързо органите, упоменати в член 49, параграф четвърти и в член 50, като им предоставя цялата ключова за осъществяването на мисията им информация. Тези задължение се прилагат за всички компетентни органи по членове 125 и 126, както и за упоменатите в член 129, параграф 1.

Ако органът, упоменат в член 49, параграф четвърти узнае за описаната в първа алинея на настоящия параграф ситуация, той информира за това възможно най-бързо компетентните органи, упоменати в членове 125 и 126.

Компетентният орган и органът, посочен в член 49, четвърти параграф, използват доколкото е възможно наличните определени информационни канали.”

30. Добавя се следният член 131а:

„Член 131а

1. Консолидиращият надзорен орган създава колегиуми от надзорни органи за улесняване на задачите, посочени в член 129 и член 130, параграф 1.

Колегиумите от надзорни органи предоставят рамка, в която консолидиращият надзорен орган и другите съответни компетентни органи да изпълняват следните задачи:

- а) обмен на информация;
- б) постигане на съгласие по доброволно възлагане на задачите и делегиране на отговорностите;
- в) определяне на програми за надзор въз основа на дадена оценка на риска на групата в съответствие с член 124;
- г) усъвършенстване на ефективността на надзора чрез премахване на излишното дублиране на някои надзорни изисквания, включително във връзка с исканията за информация, посочени в член 130, параграф 2 и член 132, параграф 2;

- д) последователно прилагане на предвидените в настоящата директива надзорни изисквания по отношение на всички структури в рамките на дадена банкова група.
- е) прилагане на член 129, параграф 1, буква в) с отчитане на дейността на други форуми, които биха могли евентуално да бъдат създадени в тази област.

Компетентните органи, които участват в колегиума от надзорни органи, тясно си сътрудничат. Предвидените в глава 1, раздел 2 изисквания за поверителност не възпрепятстват обмена на поверителна информация между компетентните органи в рамките на колегиумите от надзорни органи. Създаването на колегиуми не накърнява предвидените в настоящата директива права и отговорности на компетентните органи.

2. Създаването и дейността на колегиумите се основава на писмени договорености, както е посочено в член 131, определени след проведени от страна на консолидиращия орган консултации със съответните компетентни органи.

Комитетът на Европейските банкови надзорници изготвя указания за оперативната дейност на колегиумите.

В колегиумите от надзорни органи могат да участват компетентните органи, натоварени с надзора на клоновете на кредитна институция майка в ЕС или на финансово холдингово дружество, учредено в държава-членка на ЕС, компетентните органи на държавата (приемаща държава), в която са учредени посочените в член 42а клонове, съществени от гледна точка на системните рискове, както и при необходимост – органите на трети държави.

Консолидиращият надзорен орган председателства заседанията на колегиума и решава кои компетентни органи да участват в дадено заседание или дейност. Консолидиращият надзорен орган предоставя на членовете на колегиума цялата информация във връзка с организирането на заседанията и дейностите, както и във връзка с решенията, взети на тези заседания.

В решението на консолидиращия надзорен орган се отчита значението за тези органи на надзорната дейност, която предстои да бъде планирана или координирана, както и посочените в член 40, параграф 3 и член 42а, параграф 2 задължения.

В съответствие с изискванията за поверителност в глава 1, раздел 2, консолидиращият надзорен орган информира Комитета на европейските банкови надзорници за дейността, включително при изключителни обстоятелства, на колегиума от надзорни органи, като също така съобщава на Комисията цялата информация от съществено значение за целите на сближаването в областта на надзора.”

31. Член 132 се изменя, както следва:

- (а) в параграф 1, буква г) позоваването на член 136 се заменя с позоваване на член 136, параграф 1.

б) в параграф 3, буква б) позоваването на член 136 се заменя с позоваване на член 136, параграф 1.

32. Член 150 се изменя, както следва:

(а) параграф 1 се изменя, както следва:

(ii) букви к) и л) се заменят със следния текст:

„к) списъкът и класификацията на задбалансовите позиции в приложения II и IV;

л) поправка на разпоредбите в приложения III и от V до XII, за да се отчете динамиката на финансовите пазари (по-специално нови финансови продукти) или промените в счетоводните стандарти или изисквания, които са регулирани от законодателството на Общността или са във връзка със сближаването на надзорните практики; или”

ii) добавя се следната буква м):

„м) промяна на процента, определен в член 111, параграф 1 с цел отчитане на динамиката на финансовите пазари.”

б) в параграф 2, буква в) се заменя от следния текст:

„в) уточняване на изключенията, предвидени в член 113;”

33. В член 154 се добавят следните параграфи 8 и 9:

„8. Кредитните институции, които до [въвежда се датата от член 4] не постигнат съблюдаване на предвидените в член 66, параграф 1а лимити, разработват стратегии и процеси, както е предвидено в член 123, за належащите мерки за справяне с възникналата ситуация преди указания в параграф 9 краен срок.

Тези мерки подлежат на преглед съгласно разпоредбите на член 124.

9. Инструментите, които до [въвежда се датата от член 4] са били считани според националното законодателство за еквивалентни на позициите, посочени в член 57, букви а), б) и в), но не попадат в приложното поле на член 57, буква а) или не удовлетворяват посочените в член 63а критерии, продължават да се считат за еквивалентни до [30 години след датата от член 4] в следния размер:

а) 20% от сумата на букви от а) до ва) на член 57 минус сумата на букви и), й) и к) на член 57 [между 10 и 20 години след датата от член 4];

б) 10 % от сумата на букви от а) до ва) на член 57 минус сумата на букви и), й) и к) на член 57 [между 20 и 30 години след датата от член 4];

34. Приложение III се изменя, както следва:

а) в част 1, точка 5 се добавя следният текст:

„Съгласно предвидения в част 6 на настоящото приложение метод (Метод на вътрешните модели), всички договорени с един и същ контрагент съвкупности от операции по нетиране могат да бъдат третираны като една съвкупност, ако на симулираните като отрицателни пазарни стойности при всяка съвкупност е придадена стойност 0 в оценката на очакваната експозиция (ОЕ).”

б) в част 2, точка 3 се заменя със следния текст:

„3. Когато дадена кредитна институция купува кредитна защита, произтичаща от кредитни деривати срещу експозиция от банковия портфейл или срещу експозиция към кредитен риск от контрагента, тя може да изчисли капиталовото си изискване за хеджирания актив в съответствие с приложение VIII, част 3, точки от 83 до 92, или, при условие че получи одобрение от компетентните власти – в съответствие с приложение VII, част 1, точка 4 или приложение VII, част 4, точки от 96 до 104.

В тези случаи и когато не се прилага възможността, предвидена в приложение II, точка 11, второ изречение към Директива 2006/49/ЕО, стойността на експозицията към кредитен риск от контрагента за тези кредитни деривати се занулява.

Въпреки това, дадена институция може да избере при изчисляването на капиталовите изисквания за кредитния риск от контрагента винаги да включва всички кредитни деривати, несъдържащи се в търговския портфейл и придобити като защита срещу експозиция от банковия портфейл или срещу експозиция към кредитен риск от контрагента, когато кредитната защита е призната по силата на настоящата директива.”

в) в част 5, точка 15 се заменя със следния текст:

„15. При суаповете за кредитно неизпълнение се обособява отделна хеджираща съвкупност за всеки емитент на референтен дългов инструмент. Суаповете за кредитно неизпълнение „при n-то неизпълнение”, основани на кошница от инструменти, се третират както следва:

а) размерът на рисковата позиция в референтен дългов инструмент в кошница, свързана със суаповете за кредитно неизпълнение „при n-то неизпълнение”, е актуалната условна стойност на референтния дългов инструмент, умножена с изменената дюрация на деривата „при n-то неизпълнение” по отношение на промяната в кредитния спред на референтния дългов инструмент;

б) за всеки референтен дългов инструмент в кошница, свързана със суап за кредитно неизпълнение „при n-то неизпълнение” има само една хеджираща съвкупност; рисковите позиции от различни суапове за кредитно неизпълнение „при n-то неизпълнение” не се включват в една и съща хеджираща съвкупност;

в) мултипликаторът на кредитния риск от контрагента, приложим към всяка една хеджираща съвкупност, създадена за един от

референтните дългови инструменти в дериват „при п-то изпълнение”, е 0,3 % за референтните дългови инструменти с кредитна оценка от призната АВКО, равна на степен кредитно качество от 1 до 3, и 0,6 % за останалите дългови инструменти.”

35. Приложение V се изменя, както следва:

а) точка 14 се заменя със следния текст:

„14. Следва да са налице солидни стратегии, политики, процедури и системи за установяването, измерването и управлението на ликвидния риск за подходящи периоди с различна продължителност, включително в рамките на един борсов ден, така че да се гарантира, че кредитните институции поддържат адекватно равнище на ликвидни буфери. Тези стратегии, политики, процедури и системи се разработват според сферите на дейност, валутите и юридическите лица и включват подходящи механизми за разпределение на разходите, свързани с недостатъчна ликвидност.”

д) добавя се следната точка 14а:

„14а. Посочените в точка 14 стратегии, политики, процедури и системи са съответстващи на сложността, рисковия профил, мащаба на дейност на дружеството и толерантността по отношение на риска, определени от управителния орган и отразяват съществеността по отношение на риска на кредитната институция във всяка една държава-членка, в която тя има дейност.”

е) точка 15 се заменя със следното:

„15. Кредитните институции разработват методологии за установяването, измерването, управлението и текущия контрол на ситуацията по отношение на финансирането, по-специално чрез система от лимити. Последните обхващат паричните потоци от активи, задълженията, задбалансовите позиции, включително условните задължения и евентуалното въздействие на риска, свързан с репутацията.”

ж) добавят се следните точки 16—22:

„16. Кредитните институции разграничават, особено при изключителни обстоятелства, активите, по което е поето задължение, и неизползваните активи, които са винаги достъпни. Те също така отчитат и юридическото лице, което държи активите, както и тяхната допустимост и възможност за бързо мобилизиране.

17. Кредитните институции взимат предвид и съществуващите закони, подзаконови и оперативни ограничения във връзка с евентуално прехвърляне на ликвидност и неизползвани активи между юридическите лица както в рамките на ЕИП, така и извън него.

18. Кредитната институция анализира различни инструменти за редуциране на кредитния риск, включително ликвидни буфери, за да е в състояние да

противостои на различни кризисни ситуации; тя диверсифицира по подходящ начин структурата си на финансиране и достъпа до източници на финансиране. Тези условия подлежат на редовен преглед.

19. Кредитната институция разглежда алтернативни сценарии по отношение на позициите, свързани с ликвидността, и на редуциращите риска фактори, като хипотезите, на които се основават решенията ѝ във връзка с определена ситуация по отношение на финансирането, подлежат на редовен преглед. Алтернативните сценарии, следователно, касаят в частност задбалансовите позиции и другите условни задължения, включително задълженията на секюритизиращи дружества със специална цел или други дружества със специална цел, по отношение на които кредитната институция действа в качеството си на спонсор или предоставя значителна подкрепа с ликвидност.
 20. Кредитните институции отчитат потенциалното въздействие на други алтернативни сценарии по отношение на самата институция или пазара като цяло, както и комбинация от тях. Институциите анализират също така периодите с различна продължителност и кризисните обстоятелства с различен интензитет.
 21. Кредитните институции приспособяват своите стратегии, вътрешни политики и лимити в зависимост от ликвидния риск и разработват ефективни планове за действие при изключителни обстоятелства, като отчитат резултатите от алтернативните сценарии, посочени в точка 19.
 22. За овладяването на възможни ликвидни затруднения (ликвиден риск), кредитните институции трябва да разполагат с планове за действие при изключителни обстоятелства, в които са предвидени подходящи стратегии и съответстващи мерки за прилагането им. Тези планове подлежат на редовно тестване, актуализиране въз основа на резултатите от алтернативните сценарии, посочени в точка 19, съобщаване на висшето ръководство и одобряване от него, така че вътрешните политики и процеси да могат да бъдат съответно приспособявани.”
36. Приложение XI се изменя, както следва:
- а) точка 1, буква д) се заменя със следния текст:

„д) експозицията към ликвидния риск, неговото измерване и управление от страна на кредитната институция, включително разработването и анализа на алтернативни сценарии, управлението на редуциращите риска фактори (в частност равнището, състава и качеството на ликвидните буфери), както и ефективни планове за действие при изключителни обстоятелства;
 - б) добавя се следната точка 1а:

„1а. За целите на точка 1, буква д), компетентните органи редовно провеждат широкообхватна оценка на цялостното управление на ликвидния риск от страна на кредитните институции и насърчават разработването на стабилни вътрешни методологии. При провеждането на тези прегледи,

компетентните органи отчитат ролята, която е поета от кредитните институции на финансовите пазари. Компетентните органи в дадена държава-членка отчитат също така потенциалния ефект от решенията си върху стабилността на финансовите системи във всички останали заинтересовани държави-членки.”

37. В приложение XII, част 2, точка 3, букви а) и б) се заменят със следния текст:

- „а) обобщена информация за реда и условията по отношение на основните параметри на всеки елемент на основния капитал и неговите компоненти, включително инструментите, посочени в член 57, буква ва), инструментите, за които законовите разпоредби или договорни условия предвиждат стимул за обратно изкупуване от страна на кредитната институция, както и инструментите, обхванати от разпоредбите на член 154, параграф 9;
- б) размера на първоначалния собствен капитал с отделно оповестяване на всички позиции и приспадания с положителен знак; общият размер на инструментите, посочени в член 57, буква ва), и инструментите, за които законовите разпоредби или договорни условия предвиждат стимул за обратно изкупуване от страна на кредитната институция, се оповестяват отделно; във всяко оповестяване се конкретизират инструментите, обхванати от разпоредбите на член 154, параграф 9;”

Член 2

Изменения на Директива 2006/49/ЕО

Директива 2006/49/ЕО се изменя, както следва:

(1) В член 12, първа алинея се заменя със следния текст:

„Първоначален собствен капитал“ е сумата от букви а)—в) минус сумата от букви и), й) и к) на член 57 от Директива 2006/48/ЕО.

(2) Член 28 се изменя както следва:

а) Параграф 1 се заменя със следния текст:

"1. Институциите, с изключение на инвестиционните дружества, които удовлетворяват посочените в параграф 2 или 3 на член 20 от настоящата директива критерии, наблюдават и контролират големите си експозиции в съответствие с членове 106—118 от Директива 2006/48/ЕО.”

б) Параграф 3 се заличава.

(3) Член 30, параграф 4 се заличава.

(4) Член 31 се изменя както следва:

(а) в първи параграф букви а) и б) се заменят със следния текст:

„а) експозицията към съответния клиент или съответната група клиенти по дейността, несвързана с търговския портфейл, не надвишава лимита, предвиден в член 111, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО, като този лимит е изчислен по отношение на собствения капитал съгласно определението в същата директива, така че превишението произтича изцяло от търговския портфейл;

б) институцията покрива допълнително капиталово изискване върху превишаването на лимита, предвиден в член 111, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО, като това допълнително капиталово изискване се изчислява в съответствие с приложение VI към настоящата директива;”

б) в първи параграф буква д) се заменя със следния текст:

„д) институциите докладват на компетентните органи на всеки три месеца за всички случаи, при които лимита, предвиден в член 111, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО, е бил превишен през предходните три месеца.”

в) вторият параграф се заменя със следния текст:

„Във връзка с буква д), във всеки отделен случай, когато лимитът е бил превишен, се докладват размерът на превишаването и името на клиента.”

(5) В член 32, параграф 1 първата алинея се заменя със следния текст:

"1. Компетентните власти въвеждат процедури за предотвратяване на умишлено неизпълнение на допълнителните капиталови изисквания от страна на институциите, които биха възникнали във връзка с експозициите, които са в превишение на лимита, предвиден в член 111, параграфи 1 от Директива 2006/48/ЕО, след като тези експозиции вече са били поддържани повече от 10 дни посредством временно прехвърляне на тези експозиции на друго дружество, независимо в рамките на групата или не, и/или чрез предприемане на изкуствени сделки за закриване на експозицията през 10-дневния период и създаване на нова експозиция.”

(6) В член 38 се добавя следният параграф:

"3. Член 42а, с изключение на буква а) от Директива 2006/48/ЕО, се прилага *mutatis mutandis* към надзора на инвестиционните дружества, освен ако последните не удовлетворят критериите, посочени в член 20, параграфи 2 и 3 или в член 46, параграф 1 от настоящата директива.

(7) В член 45, параграф 1 датата „31 декември 2010 г.” се заменя с датата „31 декември 2012 г.”.

(8) В член 48, параграф 1 датата датата „31 декември 2010 г.” се заменя с датата „31 декември 2012 г.”.

Член 3

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива не по-късно от 31 януари 2010 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби и прилагат таблица на съответствието между разпоредбите и настоящата директива.

Те прилагат тези разпоредби от 31 март 2010 г.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставен в Брюксел,

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател